

Nr 345.

Av herr **Strindlund**, *angående gynnande av avsättning för de blindas tillverkning vid upphandling för det allmännas behov.*

Samhällets sociala medkänsla framträder särskilt när det gäller medmänniskor, vilka av en eller annan anledning förlorat synförmågan. För deras bispringande nedläggas årligen stora summor, bl. a. på de blindas yrkesutbildning, och övriga goda resultat ha också därigenom uppnåtts, vilket för övrigt bäst framgår av de blindas kvalitativt imponerande produktion. Men avsättningsmöjligheterna för deras alster äro för närvarande icke stora, något som även framhålles i ett yttrande av styrelsen för De blindas förening, vari det bl. a. heter: "Yrkesskicklighet och arbetsvilja till trots måste de blinda kämpa en ojämn strid i den för varje dag allt mer skärpta konkurrensen inom de för dem tillgängliga hantverken, korgmakeri och borstbinderi, dels med de inhemska fabrikernas maskingjorda arbeten, dels ock med utlandets billiga massproduktion. Denna konkurrens omöjliggjorde för närvarande snart sagt all avsättning av blindarbetet till rimliga priser. Minskade arbetstillfällena och ett därmed följande nödläge för ett stort antal av landets blinda hade också blivit den ödesdigra följden av här berörda, ogynnsamma förhållanden." Olägenheterna av den påtalade konkurrensen inskränka sig förvisso icke enbart härtill utan visa sig också däri, att blinda, som ej kunna finna avsättning för sitt arbete, ofta förlora tron på sig själv och lusten till självförsörjning. Flera fall kunna också framdragas, då yrkesutbildade blinda, trots en god utbildning med ty åtföljande stora kostnader för det allmänna, till följd av svårigheter i fråga om avsättningen av sina alster börjat misströsta och efter hand kommit fattigvården till last. Ibland händer det att sådana blinda slå sig på bettleri och därigenom erhålla tillfälliga inkomster, vilka överstiga vad kamrater genom arbete lyckats förtjäna, ett förhållande, som givetvis ej är ägnat att egga eller uppmuntra dem, vilka *intet högre* önska än att själva kunna försörja sig på sitt arbete. En social angelägenhet av vikt är därför, enligt vår mening, att hjälp i någon form beredes de blinda vid avsättningen av deras alster. Lättast synes oss denna hjälp kunna åvägabringas genom att vissa statliga verk och inrättningar — regementen, hospital, asylor m. fl. — anmodades att vid förekommande behov i första hand upp-

handla de blindas arbeten. Det bör i detta sammanhang även erinras om, att de av de blinda förfärdigade arbetena oftast äro av så god kvalité, att de äro mera hållbara och sålunda i längden också billigare än de fabriksmässigt tillverkade artiklarna av antytt slag. Ur denna synpunkt skulle alltså de blindas produkter vara att föredraga, även om dessa vid inköpen komme att ställa sig något dyrare än de fabriksmässiga tillverkningarna.

Med stöd av vad jag sålunda anfört vill jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville taga under öfvervägande i vad mån och på vad sätt vid upphandling för det allmännas behov avsättning för de blindas tillverkning kunde gynnas.

Stockholm den 1 februari 1926.

Gerh. Strindlund.